

Fredag Predikan Sammanfattning 18 april 2025: "Olika expeditioner efter slaget vid Khaybar

Efter att ha reciterat Tashahhud, Ta'awwuz och Surah al-Fatihah sade Hans Helighet Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba) att han skulle fortsätta nämna expeditioner från den Helige Profeten Muhammads (sa) liv.

Expeditionen av Hazrat Umar bin al-Khattab (ra) till Turbah

Hans Helighet (aba) berättade om en expedition som kallas för **Expeditionen av Umar bin al-Khattab till Turbah**, som ägde rum i Sha'ban år 7 AH. Den Helige Profeten (sa) skickade Hazrat Umar bin Khattab (ra) tillsammans med 30 muslimer till Banu Hawazin i Turbah. Profeten (sa) hade fått kännedom om att Banu Hawazin i Turbah konspirerade mot muslimerna. När Hazrat Umar (ra) anlände fann han att folket hade flytt och lämnat efter sig sin egendom och sina djur, vilka muslimerna tog och sedan återvände till Madinah. På vägen tillbaka, nära Quba, frågade någon Hazrat Umar (ra) om de skulle anfalla en annan stam som också hade ställt till med oreda, men Hazrat Umar (ra) svarade att han endast fått order från den Helige Profeten (sa) att gå till Turbah. Detta svar bemöter också anklagelsen om att muslimerna skulle ha gett sig på andra stammar utan giltig anledning.

Expeditionen av Hazrat Bashir bin Sa'd (ra) till Fadak

Hans Helighet (aba) nämnde en annan expedition — **Hazrat Bashir bin Sa'ds (ra) expedition till Fadak och Banu Murrah** — som också ägde rum i Sha'ban 7 AH. Hazrat Bashir bin Sa'd (ra) hade svurit trohetsed till den Helige Profeten (sa) vid det andra Aqabah-edet och därefter deltagit i stora slag. Han var också den första från Ansar som svor trohetsed till Hazrat Abu Bakr (ra) efter Profetens bortgång. I denna expedition skickade Profeten (sa) Hazrat Bashir (ra) med 30 muslimer till Banu Murrah i Fadak, efter att ha fått kännedom om deras konspirationer. När de anlände fann de att folket hade lämnat platsen, och muslimerna tog deras egendom. Men när Banu Murrah återvände och såg vad som hänt, samlade de en stor armé och anföll muslimerna. Ett strid utbröt, som varade hela natten, och nästan alla muslimer blev martyrer. Hazrat Bashir (ra) blev allvarligt skadad, lämnades som död, men vaknade på natten och tog sig till Fadak där han gömde sig hos judarna i några dagar innan han kunde återvända till Madinah.

Expeditionen av Hazrat Ghalib bin Abdillah Laithi (ra) till Maifah

Hans Helighet (aba) berättade om **Hazrat Ghalib bin Abdillah Laithis (ra)** **expedition till Maifah** i Ramadan 7 AH. Profeten (sa) skickade honom med 130 muslimer till Banu Awal och Banu Abd bin Tha'labah i Maifah, som hade börjat samla folk mot muslimerna under falsk propaganda. Muslimerna genomförde en avgörande attack och tog krigsbyte, utan att ta några fångar.

Under denna expedition hände det att **Hazrat Usamah (ra)** dödade en man som i sista stund uttalade den islamiska trosbekännelsen (shahadah). När Profeten (sa) fick höra detta frågade han Usamah (ra): *"Dödade du honom efter att han hade uttalat trosbekännelsen?"* Usamah (ra) svarade att mannen bara hade sagt det för att rädda sitt liv. Profeten (sa) var djupt upprörd och sade: *"Öppnade du hans hjärta för att se om han menade det?"* Han beordrade också att blodkompensation skulle betalas till den dödes familj.

Hans Helighet (aba) kommenterade att vissa religiösa ledare idag beter sig som om de kan se in i människors hjärtan, och därför rättfärdigar förföljelse av ahmadi-muslimer. Han bad att Allah snabbt må straffa dessa orättvisa människor.

Expeditionen av Hazrat Bashir bin Sa'd (ra) till Jabar och Yemen

En annan expedition var **Hazrat Bashir bin Sa'ds (ra) expedition till Yemen och Jabar** i Shawwal 7 AH. Efter underrättelser om att Ghatafan-stammen planerade att angripa Profeten (sa) föreslog Hazrat Abu Bakr (ra) och Hazrat Umar (ra) att Bashir (ra) skulle skickas. Han gick med 300 muslimer till Jabar, där invånarna flydde och lämnade efter sig egendom. Muslimerna tog detta, tillfångatog två män och återvände till Madinah.

Den Fullbordade Umrah

Hans Helighet (aba) nämnde sedan den Umrah som den Helige Profeten (sa) företog i månaden Dhu al-Qa'dah år 7 AH. Det var samma månad som Profeten (sa) året innan hade hindrats från att utföra Umra. Det är återberättat att när den Helige Profeten (sa) gick in i den Heliga Moskén, så uppenbarades följande vers:

"En kränkning av den heliga månaden ska vedergällas i den heliga månaden, och för allt helig finns en vedergällningslag."

(Den Heliga Koranen 2:195)

Hans Helighet (aba) sade att det är återberättat att det fanns 2 000 muslimer som följde med den Helige Profeten (sa) vid denna Umra, inklusive alla de följeslagare som varit med vid Hudaibiyah, förutom de som hade blivit martyrer vid Khaibar eller

som avlidit. Den Helige Profeten (sa) skickade dessutom 100 ryttare som försiktighetsåtgärd, och själv tog han med sig sin rustning och sina vapen. Varför var detta nödvändigt trots att ett avtal redan fanns? Den Helige Profeten (sa) sade att de inte skulle gå in i den Heliga Moskén med sina vapen, men att de behövde ha dem med sig innan dess, ifall de skulle bli attackerade. Detta var helt i enlighet med villkoren i det tidigare avtalet som hade tecknats med Makkaborna.

Hans Helighet (aba) sade att när den Helige Profeten (sa) gick in i den Heliga Moskén, började Hazrat Abdullah bin Rawahah (ra) ivrigt recitera poetiska rader som kunde ha provocerat Makkaborna. Istället instruerade den Helige Profeten (sa) honom att säga:

”Det finns ingen värd tillbedjan utom Allah. Han är En. Han har hjälpt Sin tjänare och hedrat Sin armé. Han ensam har besegrat alla andra folk.”

Hans Helighet (aba) sade att när den Helige Profeten (sa) gick in i Makkah, drog sig vissa av Quraish undan till bergen eftersom de inte kunde uthärda att se Profeten (sa) och muslimerna, medan andra Makkabor stod och iakttog. De hånade muslimerna och sade att eftersom de levt med brist på mat och blivit försvagade av sjukdomarna i Madinah, skulle de inte orka gå runt Ka’bah. Men när den Helige Profeten (sa) och muslimerna började vandra runt Ka’bah, sprang de de tre första varven för att visa att de inte var svaga. Muslimerna sprang även mellan Safa och Marwah.

Hazrat Hamzahs (ra) Dotter

En incident under resan var att **Hazrat Hamzahs (ra) dotter** kom springande till Profeten (sa) och ropade *”O min farbror!”*. Hazrat Ali (ra) tog hennes hand och gav henne till Hazrat Fatimah (ra), hennes moster. Senare tvistade Hazrat Ali (ra), Hazrat Zaid (ra) och Hazrat Ja’far (ra) om vårdnaden, men Profeten (sa) beslutade att hon skulle vara hos sin moster, och sade: *”En moster är som en mor.”*

Expeditionen av Hazrat Akhram bin Abi Aujah (ra) till Banu Sulaim

Hans Helighet (aba) berättade också om **Hazrat Akhram bin Abi Aujahs (ra) expedition till Banu Sulaim** i Dhu al-Hijjah 7 AH. Med 50 män gick han dit, erbjöd islam, men de vägrade. En strid bröt ut och många muslimer blev martyrer. Hazrat Akhram (ra) skadades svårt, men lyckades återvända till Madinah.

Expeditionen av Hazrat Ghalib (ra) till Kadid

Slutligen nämnde Hans Helighet (aba) **Hazrat Ghalib bin Abdillah Laithis (ra) expedition till Banu Mulawwih i Kadid**, Safar 8 AH. De mötte en övermäktig armé,

men när de återvände med krigsbyte stoppades fiendens förföljande armé av en stor översvämning, vilket räddade muslimerna.

Hans Helighet (aba) sade att han kommer fortsätta nämna dessa händelser vid ett senare tillfälle.

Särskild Bönauppmaning

Hans Helighet (aba) gjorde en särskild bönauppmaning för **Ahmadi-muslimer i Pakistan**, och att de bör be för sig själva och fokusera på att recitera följande böner minst 200 gånger dagligen:

**Subhanallahi wa bi hamdihi subhanallahil-azeem allahumma salli
alaa Muhammadin wa aali Muhammad**

(Helig är Allah och all pris tillhör Honom, Helig är Allah den Väldige. O Allah, skicka Dina välsignelser över Muhammad och över Muhammads folk.)

Han betonade att bön är vårt enda vapen och lösningen på våra svårigheter — att det är felaktigt att tro att bön inte hjälper. Han citerade även den Utvalde Messias (as) i detta avseende.

Terrorattack i Karachi

Hans Helighet (aba) avslutade med att berätta att det samma dag skett ett terrordåd mot en Ahmadi-moské i **Karachi**, där en Ahmadi blev martyr. Mer detaljer skulle ges senare. Han bad att Allah må tillrättavisa de förtryckande snabbt.